

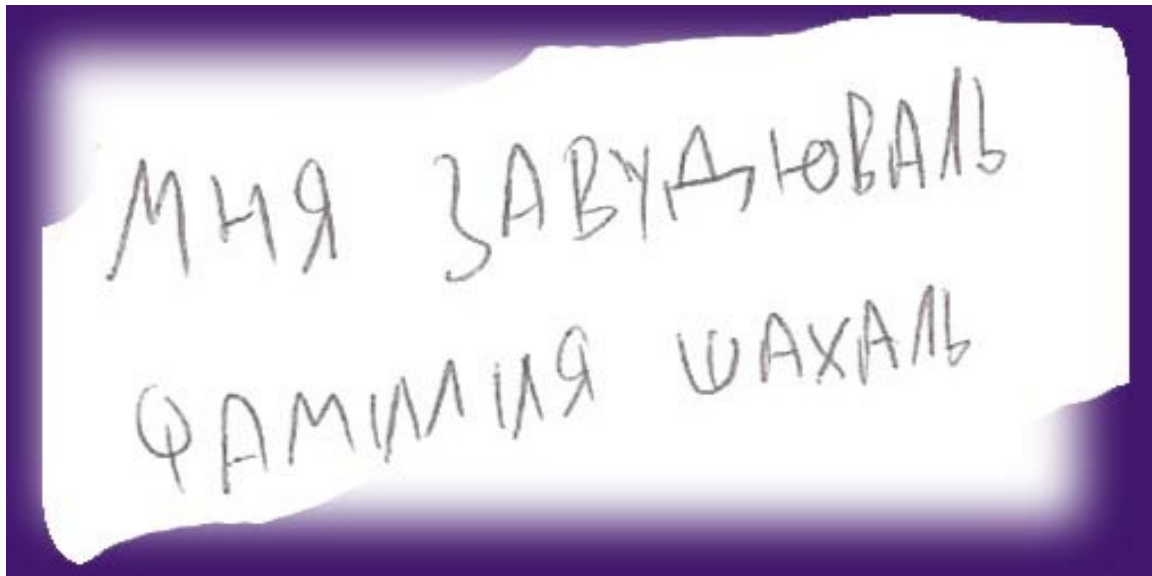
Ф. И. Тютчев

«Умом Россию не понять...»

Умом Россию не понять,
Аршином общим не измерить:
У ней особенная стать -
В Россию можно только верить.

Russia is understood not by the mind,
Nor by a common rule.
She has a special stature of her own:
In Russia one can only believe.

(Tjutchev, 1866)

קוראים ל' Юваль Шахаль יגל של

זוכר שהבטחת לי לקחת אותי איתך מתישהו למוסקבה, "המולדת השנייה" שלך. את המסע הזה אצטרך לעשות בכוחות עצמי. לפחות השארתי לי כמה אבני דרך: חנויות הספרים "שלך" בקונויצקי מוסט וליד הארבאט, משחק כדורגל של ספארטק מוסקבה, בתי הקפה בקונויצקי מוסט ובשיסטי-פרודי. קורסקי וגול-תחנת הרכבת המרכזית "המובילה לחלקים האפלים של אמא-רוסיה, שם אתה מוזמן לחוות את התוגה והסבל האין סופיים של האחר". אפשר לקפוץ לאיזה קונצרט ואז למסעדה גרוזינית שזה עתה נפתחה. הליכה ביחידות לאורך הנהר ועצירה לפיקניק באזור היפה "עם הנהג שלי יורה, אשתו טניה ובתו האהובה מרינה", ביקור במוזיאון הסובייטי להיסטוריה של מלחמת העולם השנייה כדי לעשות ניסיון נוסף (ובסוף לא) להבין את הרשע ההוא. "ואולי פשוט לברוח לאיזו דאצ'ה (בית קיץ) רחוקה עם באניה (סאונה רוסית) הגונה בין עצי התפוח ולחפש בין העצים את האהובה הלא מושגת".

(אביגיל פולג - דביר. עין-גדי, 4.5.07)

Анна Ахматова

Водою пахнет резеда,
И яблоком – любовь.
Но мы узнали навсегда,
Что кровью пахнет только кровь...

אנה אחמטובה

למים ריח פטל עז
תפוח אהבת אדם
אבל ידענו מיני אז
לדם יש ריח רק של דם

תרגום: יובל שחל. מתוך הראיון עמו ברדיו קול יזרעאל. 10.5.06

**Любимым своим городом считал Москву,
но правда, потом, начал прибавлять, после Лондона.**

מוסקבה נחשבה בעיניו לעיר האהובה עליו ביותר. מאוחר יותר, היה מוסיף: "אחרי לונדון".

Мы с ним познакомились почти 10 лет назад. Как говорится, еще " в той жизни". Он был представителем "Сохнута" в Москве, возглавлял "Молодежный отдел". А я последние два года в России работала в Смоленском "Сохнута". За два года он прекрасно выучил русский язык.

Мы с ним в первый раз увиделись, когда я привезла в Москву ребят по программе "Наале 16". И как он мне потом сказал, он подумал, что я сама претендентка на эту программу. А когда, после этого, увидел мою дочку(12 летнюю), то решил, что я ее родила в 5 лет. Вот так он шутил всегда.

И еще ему, почему-то, понравилось, как я его осадила после какой-то фразы и сказала: "Юваль, как тебе не стыдно!" Потом он специально начинал меня провоцировать. Что-нибудь скажет, зная заранее, что мне это может не понравиться, и говорит: "Ну, скажи, скажи - Юваль, как тебе не стыдно!"

הכרנו עם יובל כמעט לפני עשר שנים. כמו שאומרים ב"חיים ההם". הוא היה נציג הסוכנות במוסקבה ואחראי על מחלקת הנוער. אני עבדתי בשנתיים האחרונות שלי ברוסיה בסוכנות בעיר סמולינסק. לקח לו שנתיים כדי ללמוד לדבר רוסית.

נפגשנו לראשונה כאשר לקחתי בני נוער איתי למוסקבה, במסגרת תוכנית "נעלה 16". הוא סיפר לי אחר-כך איך היה בטוח שאני הייתי בעצמי מועמדת לתוכנית. לאחר שראה את הבת שלי (שהיתה אז בת 12), מיהר לקבוע שאני ילדתי אותה בגיל חמש. כך הוא היה מתלוצץ תמיד.

עוד משהו שהיה חביב בעיניו, היה לשמוע אותי קוטעת את דבריו במילים: "יובל, איך אתה לא מתבייש!" לא פעם הוא היה עושה פרובוקציות מהדברים שהייתי אומרת לו. כך למשל, היה אומר משהו תוך שהוא יודע שמה שיגיד, יהיה לא לרוחי ואז מוסיף: "נו, תגידי, תגידי – יובל, איך אתה לא מתבייש!"

Svetlana Kuravskaya

Юваля не возможно не любить, так же как невозможно его забыть.
Встречал всегда с кофе, варил его только сам, приговаривая при этом, что кофе должен варить мужчина.

את יובל אי אפשר היה לא לאהוב, כמו שאי אפשר כעת לשכוח אותו.

Я познакомилась с Ювалем на кафедре иудаики ИСАА МГУ - встречала, регистрировала и провожала его обратно в Тель-Авив. При встрече я, естественно, обратилась к нему на "Вы". Но Юваль сразу же отменил это мое обращение. Он резко стал оглядываться: - "Только что был один, кто-то подошел? Чтоб ты знала, Нина, Юваль один и поэтому говори мне ты."
Да, Юваль - единственный. Веселый, заботливый, бесконечно добрый. Невозможно говорить о нем - "был". Воспоминания о нем вызывают улыбку. Улыбку счастья быть с ним знакомым.

נפגשתי עם יובל במחלקה היהודית במכון ללימודי אסיה ואפריקה של אוניברסיטת מוסקבה. נפגשנו בשלושה צמתים בעת ביקוריו במוסקבה: בדרך משדה התעופה, במהלך שהותו במוסקבה ובדרך חזרה לתל-אביב. כמקובל [במנטליות הרוסית], פניתי אליו בתואר המכובד "אתם". אך יובל לא קיבל את זה ברוח טובה, הוא החל לסובב את ראשו בצורה מוזרה ואז אמר: "לפני רגע היה אחד, אולי מישהו הצטרף? שתדעי לך, יובל אחד ולכן תפני אליי רק ב"אתה". כן, יובל באמת היה אחד ויחיד. שמח, דואג, תמיד טוב. קשה לומר בכלל "היה". עדיין, הזכרון ממנו מעלה חיוך. חיוך על הזכות להכיר אותו.

Nina Barenboym

An unsent letter.
December 2005

Dear Yuval!

I hope this letter finds you well. How do you do?
Do you still remember your group from Lomonosov Moscow State University?

You gave us a course of lectures on Israeli press. That was a bright unforgettable experience as we even edited our own newspaper led by you. We, seven students in our fourth year were not only deeply impressed and learned much, but were touched by Your warm attitude, enjoyed the professionalism and attention.

As we walked several times to the metro station near the University, we came across many interesting topics to discuss, both on Israel, Israeli press and on general matters. I greatly enjoyed talking to such an interesting and not indifferent person. I was also a bit surprised with You walking almost barefoot (You were wearing sandals) along the street covered with snow in a winter Moscow. As you picked up my gloves I couldn't help being charmed with your gentleness.

And then the course was over and we edited a newspaper and it was a success with the entire Faculty. And after that You left for Israel and I wrote You this letter to say more than I could write, but it came back.

I wanted to congratulate you with the Holidays and wish you and all your family good health, success and happiness. For the past Christmas, the ongoing Hanukkah and the approached New Year!

I was planning to visit Israel soon. I studied at the Hebrew University of Jerusalem from January 17 till February 25 2006.

With my best wishes,
Yours sincerely,
Sofia Vinokurova
Your grateful student
From September till December 2005

----- Original Message -----

From: [Yuval Shahal](#)

To: [Guy Eldar \[assistant-Amit\]](#) ; [Hillel Nossek Ph.D.](#) ; [Sigal Barak- Brandes](#) ; [Sylvia Biz'awy Ph.D.](#) ; [Caroline Aronis](#) ; [Amit Lavie Dinur Ph.D.](#) ; [Lea Mandelzis Ph.D.](#) ; [Sharon Ramer-Biel](#)

Sent: Saturday, October 29, 2005 17:21

Subject: חטיבת התקשורת במד-ה, סמסטר א תשס"ו, תזכורת

מכובדיי ומכובדותיי

שלום, חזרתי ממוסקבה

אנחנו מתחילים מחר [א', 30.10] את שנת הלימודים, ואת

חטיבת התקשורת במד-ה.

תזכורת: שנה א' בימי ד' בקמפוס ראשל"צ.

שנים ב' + ג' בימי א' בקמפוס ת"א - כלומר: ממש מחר,

בתחילת הסמסטר.

רצ"ב שוב תכנית הלימודים.

שימו נא לב לתזוזות הקטנות של רבעי שעות, ביחס ללוחות

הזמנים בכל השנים הקודמות.

ייתכן שזה ייצור מעט אי נוחות בפעם הראשונה [לא בטוח

שנספיק להודיע על השינויים לכל הסטודנטים], לכן אני מבקש

לקבל חריקות קטנות בהבנה, בשבוע הראשון.

אשמח לענות על כל שאלה

שנה טובה לכולנו

יובל שחל